

Ünnepélyes esküt tett a köztársasági hadsereg a Kossuth-szobor előtt.

(Saját tudósítónktól.) Borongós decemberi napon szítáló eső közben esküdött föl kedden délelőtt a Kossuth-szobor előtt öt legfiatalabb korosztály, a Szegeden állomásozó 5 magyar hadsereg a népköztársaságra. Egyszerűségében is ünnepélyes, lélekemelő volt az eskütétel, amelyen résztvettek a gyalogosok, huszárok, tüzérek, utászok, és csendőrök és a különféle fegyvernemek legénysége és tisztikara.

Jóval tizenegy óra előtt a Klauzál-téren már együtt volt a katonaság, amely teljesen ellepte a teret. A legnagyobb rend uralkodott a katonaság között, amely az ünnepélyes aktushoz méltó hangulatban várta az eskütételt. Egyszerre vörös zászló alatt egy szakasz katona érkezett a térre. Dörgő éljennel fogadták a katonákat, majd a katonazenekar rázendített a Himnuszra, amelyet a katonaság tisztelő állásban hallgatott végig. Tizenegy órakor a Kossuth-szobor előtt felállított és zászlókkal díszített emelvényen megjelent Soós Lajos vezérőrnagy, az új kerületi parancsnok, dr. Dettre János kormánybiztos és dr. Somogyi Szilveszter polgármester. Közvetlen utánuk jött egy szakasz katona, hatalmas nemzeti zászlóval. A trombitás a Generalmarsot fuita, a katonazenekar ismét a Himnuszt játszotta, amit viharos éljenzéssel fogadott a katonaság. Ahogy elcsendesült a lelkesedés mámoros kitörése. Soós kerületi parancsnok beszédbe kezdett. A következőket mondotta:

— **Katonák!** Amióta új korszakunk demokráta vívmányai megszülettek, amióta a magyar nemzet összhangzatos lelkesedése kibontotta az önálló független magyar állam, a magyar köztársaság nemzetiszíni zászlaját, — országunkban először történik, hogy közel hétézer magyar — igaz és tiszta magyar katona imponáló serege teljesen fegyverkezett és remben kivonul!

De soraink nemcsak külsőleg zárkóztak és egységesek, hanem mindnyájunk szívét is egy gondolat, egy forró óhaj, egy rendületlen elhatározás egyesíti: *híven oltalmazni és megvédeni a forradalom magasztos vívmányait, a magyar köztársaságot, hazánk függetlenségét és fennmaradását biztosítani végső lehetségekig.*

— **Katonák!** Komoly, de nagyon komoly idöket élünk. Vértől szívvél látjuk, hogy édes hazánk jelentékeny részét, megyénknek felét idegenek szállották meg, kapzsi, ravasz ellenség várva-várja Magyarországot teljes szétdarabolását.

— Az egész magyar utókornak, évszázadoknak átka fog reánk lesújtani, ha nem vagyunk e nagy idők méltó fiai, ha nem teljesítjük most egytől-egyig, a végsőkig, hazafias kötelességünket, ha nem dolgozunk! Ó bárcsak megértene minden magyar szív, hogy mennyire követeli a haza és a magyar köztársaság szent érdeke ép most minden magyar erő egyesítését! Ó bár ettől a komoly és meggondolt szellemtől volna szívetek a teendő eskü minden szavánál áthatva!

Te pedig magyarok hatalmas Istene, ti nemzetiünknek elhunyt nagy fiainak, — Rákóczi, Beresényi, Zrínyi, Kossuth, Petőfinek — hallhatatlan lelkei, ti ezer, meg ezer névtelen hősök, akik véretekent ontottátok a magyar szabadságért, legyetek e magasztos órában velünk és dicső emléketek örökké élő erejével acélosítsátok meg szíveinket, hogy le-

teendő eskükhöz híven, egymást támogatva, fáradhatatlanul teljesíthessük kötelességünket forrón szeretett hazánkért, a *magyar népköztársaságért és a független magyar szabadságért!*

A nagy hatást keltett beszédet minduntalan megszakította a lelkes éljenzés és tet-szésnyilvánítás. A kerületi parancsnok után dr. Dettre János kormánybiztos a következő lelkes és lelkesítő beszédet intézte a katonasághoz:

— **Polgártársaim** — mondotta — akik katonaruhában jelentetek itt meg, a forradalom szülte magyar népkormány nevében köszöntelek benneteket. **Polgártársaim** — mondom — mert hiszen ez a katonaruha és csak ez a katonaruha különböztet meg benneteket dolgozó testvéreitektől, mert *egyek vagyunk ma mindannyian*, akiknek kezét súlyos, nehéz kalapács huzza, akik íróasztalok mellett görnyednek és akik katonaruhában dolgoznak az új rend fönntartásán, egyek vagyunk abban a szent szándékban és nemes tetteben, hogy dolgozzunk a jelenért és a jövőért.

— **Polgártársaim**, azt akarjuk mindannyian hogy a kaszánya ne legyen többé az a félelmes hírű taktanya, amely eddig borzalommal töltötte el a szíveket, hanem a rendesnél-lásnak és a rendfönntartás lehetőségének legyen a lakóhelye.

— *Nem a gazdagok vagyonát és életét kell nektek megvédeni*, nem ez a cél, hanem az, hogy megvédjünk mindent, ami a forradalom vívmánya, hogy megvédjünk mindent, ami érték és hogy egy szebb és több embert boldogító jövőt biztosítsunk magunknak. Szól ez után a forradalomról, amely győzött Európa keleti felén, amíg a nyugati népek még mind nyögik az imperiálizmus súlyát és görnyedeznek a kormányok kalandor rablóvágjától, itt még föl van dülva minden, ami szabadság, testvériség és emberiség.

— **Katonák**, polgártársak, nemcsak arra kérlek benneteket, hogy védjétek meg a magyar hazát, amelynek legvilkolása rettenetes fájdalommal tölt el mindannyiunkat, hiszen úgy érezzük, hogy minden egyes megszállott megye egy-egy levágott véres karéj édes hazánk testéből, de arra is kérlek benneteket, hogy *védjétek meg a munkásság diadalát, jogát s védjétek meg a diadalmas szociáldemokráciát*, védjétek meg Magyarországot. A sors úgy éltesen, vagy úgy verjen meg benneteket, amint hiszégők lesztek.

Hatalmas éljenzés töltötte meg a teret a kormánybiztos magasióptü, elragadó beszéde után. Majd dr. Somogyi Szilveszter polgármester a következő beszédet mondotta:

Katonák!

Eskütételek napján magyar szívem egész megegével köszöntelek titeket, mint az ifjú magyar köztársaság ifjú katonáit.

Köszöntelek a legnagyobb magyar város nevében, mely büszke rátok, amely bizalommal tekint felétek, mert a jövődö társadalom rendjének legfőbb biztosítékát látja bennetek.

Erre a rendre egymás támogatására és jól jegyezzétek meg, az egyetértésre és együtt működésre soha nem volt a magyarnak nagyobb szükségé, mint most.

Ósi hazánk látóhatára köröskörül elborult, söt itt-ott villámok is cikáznak, beütött köztünk a munkanélküliség, izzó és ingerült hangulat ütötte fel a fejét. Fenyeget bennünket az éhség és hidegség. *Tartsunk össze és segítsünk egymáson.*

160 évig nyögtük a török rabigát, 400 évig huztuk az osztrákok jármát, most végre leráztuk e rablincseket, szabad a karunk, a szívünk. Fonjuk egymásba karjainkat, egyesítsük szívünk érzését a hazaszeretethez, ne-hogy most meg más hódító nemzetnek váljunk rabszolgájává. Erre az egyetértésre és együttműködésre esküdjétek.

Történelmünk folyamán háromszor jrtot-ták ki a magyart. Először a tatárjáráskor, mikor még a csecsemőknek sem kegyelmeztek. Másodszor a török hódoltság alatt, mikor Európát védjük s mely majdnem teljesen elsorvasztotta a nemzetet. Harmadszor most e minden idők legvéresebb háborújában hullott el idegen célokért a magyar férfinemzetnek díszé és virága. Ifjú katonák! Rátok támaszkodik e meggyötört rokkant haza. Van nektek becsület, van bennetek hazaszeretet, nektek kell ezt újból felvirágoztatni. *Ezt fogadjátok meg, erre esküdjétek.*

És ha a lecsendesült fegyverzaj után a világbéke eldönti, hogy a végvesztéyt idéztük-e nyakunkra, vagy amit mi akartunk, amiben bízunk, amiért mindenünket odaadjuk: hazánk szabadságát, s benne a legfenségesebb népuralmat, akkor ifjú barátaim akiknek viselkedése ránk nézve döntő tényező lehet a világbékénél, akkor ifjú barátaim, titeket főbbé nem a durva erőszak, nem a büntetéstől való félelem tesz többé hazaszerető, vasfegyelmű katonákká, hanem *a saját jelemetek, a saját meggyőződésetek*, a saját kötelességérzetetek, amely erősebb és becsesebb, mint a legkeményebb és legdrágább gyémánt, most erre esküdjétek!

Mikor majd esküsztek, áldólag terjeszti ki felettetek ez az ősi város megindultságtól reszkető karjait, hisz itt e szentelt magyar földön élnek szüleitek, jóbarátaitok, ide köt benneteket minden fájdalom és minden kedves emlék, csak itt értik meg a ti nyelveteket és viszonzózzák érzéseiteket. Ez a szentelt föld, hol nekünk élnünk és halnunk kell. Ennek a szeretetére esküdjétek.

Nagy tetszés fogadta a polgármester szavait, ami után Fürtös Sándor a szociáldemokráta párt nevében intézett buzdító szavakat a katonasághoz. A beszédek elhangzása után kezdődött az ünnepélyes eskütétel, ami nagy hatással volt a jelenlevő polgárságra.

Elfogták a lajtai falui izgatókat.

Sopron, december 10. Lajtai falun a csendőrség elfogta azt a kapitányt, hadnagyot és soffört, akik fegyvereket csempészték a lakosságnak. A kapitányt Kismartonba, a másik kettőt pedig Sopronba hozták, ahol Nagy Béla határrendőrségi kapitány hallgatta ki őket. A hadnagyot Kremer Ferencnek hívják és a polgári életben katolikus tanító Bécs-újhelyen. Azt vallotta, hogy Mühlhoffer kapitánynak, a bécsújhelyi nemzetőrség parancsnokának a megbízásából szállították a háromszáz puskát és municiót Lajtai faluba. Nyíltan megmondta, hogy nézete szerint Mühlhoffer kapitány nem saját elhatározásából, hanem a német-osztrák nemzeti tanács parancsából adta neki a megbízást. A hadnagy fehérneműjében és kamáslijában izgató röpiratokat találtak bevarrva. A foglyokat átadták az ügyészségnek.

Egy francia gyalogezred indult Bécsbe.

Bécs, december 10. Innsbrucki távirat szerint a városon ma áthaladt a 126. számú francia gyalogezred. A francia csapatok ut-iránya Bécs.

Karácsonyi és ujévi képeslap-különlegességek,

nem különben egyszerű és disz-
levélpapírok
legolcsóbb árak mellett kaphatók

a „**Médi Spécialité**“ higiénikus szivarka-
hüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11.
Telefon 15—20. Eladás úgy nagyban, valamint kicsinyben.

